

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις
τῇ 9 Μαΐου 1953

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 123

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2415

Περὶ ἀναπροσαρμογῆς τῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς εἰς ξένον
συναλλάγμα.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀριθ. 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 7 Μαΐου 1953 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Κυρεῖται ἀφ' ἧς ἤρξατο ἰσχύουσα ἡ ὑπ' ἀριθ. 267 ἀπὸ 9 Ἀπριλίου 1953 πράξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἔχουσα ὡς ἀκολουθῶς :

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαθὼν ὑπ' ὄψιν πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ καὶ τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς,

Ἀποφασίζει :

1) Ἡ ἰσοτιμία τῆς δραχμῆς πρὸς τὸ δολλάριον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ὁρίζεται ἀπὸ τῆς 9ης ἐπερινῆς ὥρας τῆς 9ης Ἀπριλίου 1953 εἰς δραχμὰς τριάκοντα χιλιάδας (30.000) κατὰ δολλάριον.

2) Ἡ ἰσοτιμία τῆς δραχμῆς πρὸς τὴν ἀγγλικὴν λίραν καὶ τὰ λοιπὰ νομίσματα ὁρίζεται ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς σχέσεως ἐκάστου τούτων πρὸς τὸ δολλάριον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

3) Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θέλει ἐκδίδει ἡμερήσιον δελτίον τιμῶν ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως ξένου συναλλάγματος. Αἱ τιμαὶ αὗται θὰ ὁρίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἰσοτιμίας ἡϋξημένης ἢ ἡλαττωμένης κατὰ τὰ συνήθη τραπεζικὰ ἔξοδα.

4) Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ ἐφεξῆς καταργοῦνται αἱ διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 71.074, 75.887, 79.165, 80.660, 80.661, 81.860, 87.636, 90.033 τοῦ ἔτους 1952 καὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 8.624, 10.462, 11.078, 11.079, 18.490, 25.739 καὶ 26.042 τοῦ ἔτους 1953 κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου ἐπιβληθεῖσαι εἰσφοραὶ ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων. Πᾶς δὲ διακανονισμὸς συναλλάγματος δι' εἰσαγωγὰς ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διὰ τῆς παρούσης ἀποφάσεως ὁριζομένης τιμῆς συναλλάγματος.

Ἐπὶ ἀνοιγείσων πιστώσεων, δι' ἃς αἱ εἰσαγωγαὶ δὲν ἔχουν εἰσέτι πραγματοποιηθῇ, ὁ ὀριστικὸς διακανονισμὸς τῆς εἰς συνάλλαγμα ἀξίας αὐτῶν ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ συναλλάγματος τῆς ἰσχύουσας κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς φορτώσεως τῶν ἐμπορευμάτων δι' Ἑλλάδα.

Ἐὰν ἡ φόρτωσις ἔλαβε χώραν πρὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης καταβάλλεται ἐπὶ πλέον τοῦ ἀντιτίμου τοῦ συναλλάγματος καὶ ἡ σχετικὴ εἰσφορά. Ἐὰν ἡ φόρτωσις ἐγένετο μετὰ τὴν ἰσχὺν τῆς παρούσης ἀποφάσεως, ἐκπίπτει ἐκ τοῦ ἀντιτίμου τῆς εἰς συνάλλαγμα ἀξίας τῶν εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων ἡ γενομένη καταβολή, περιλαμβανομένης καὶ τῆς εἰσφορᾶς. Εἰς τὴν περίπτωσιν ἡ εἰσφορά εἶναι μεγαλυτέρα τῆς διαφοράς μεταξὺ τῆς τιμῆς τοῦ συναλλάγματος τῆς ἰσχύουσας κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς φορτώσεως καὶ ἐκείνης ἣτις ἴσχυε κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἀνοίγματος τῆς σχετικῆς πιστώσεως, τὸ ὑπερβάλλον τὴν διαφοράν ταύτην ποσὸν ἐπιστρέφεται εἰς τὸν εἰσαγωγέα.

5) Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης ἀποφάσεως καταργοῦνται αἱ ἐπὶ τῶν ἐξαγωγῶν πριμοδοτήσεις πάσης φύσεως, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν παθητικοτήτων, ὁ δὲ διακανονισμὸς τῆς εἰς συνάλλαγμα ἀξίας αὐτῶν, ἐνεργεῖται ἐφεξῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διὰ τῆς παρούσης ἀποφάσεως ὁριζομένης τιμῆς συναλλάγματος.

6) Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου τῆς παρούσης ὁριζομένων καθορίζεται ὅτι :

α') Προκειμένου περὶ ἐξαγωγῶν ἐνεργηθειῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης ἀποφάσεως, ὧν ἡ εἰς συνάλλαγμα ἀξία διακανονίζεται μετὰ τὴν ἰσχὺν τῆς παρούσης, ἡ μεταξὺ τῆς παλαιᾶς τιμῆς συναλλάγματος, σὺν τῇ πριμοδοτήσει ἀφ' ἐνὸς καὶ τῆς νέας τιμῆς ἀφ' ἑτέρου προκύπτουσα διαφορά, περιέρχεται ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὸ Δημόσιον.

β') Προκειμένου περὶ ἐξαγωγῶν γεωργικῶν ἐν γένει προϊόντων πραγματοποιούμενων μετὰ τὴν ἰσχὺν τῆς παρούσης ἀποφάσεως, ποσοστὸν 50 ο/ο ἐπὶ τῆς ὡς ἄνω διαφοράς περιέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον, ἐφόσον τὰ προϊόντα ταῦτα ἔχουν πωληθῇ ὑπὸ τῶν παραγωγῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης.

7) Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης ἐπιτρέπεται ἡ μεταξὺ φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων ἰδιωτικοῦ δικαίου, πλην τῶν Τραπεζῶν καὶ τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἰταμιῶν, συνολόγησις δανείων μὲ τὴν ρήτραν τοῦ δολλαρίου ἢ ἄλλου ξένου νομίσματος, ἐξαίρεσει τῶν χρυσῶν νομισμάτων. Νοεῖται ὅτι ἡ πληρωμὴ τῶν ἐκ τῶν δανείων τούτων ὑποχρεώσεων ἐνεργεῖται διὰ τῆς καταβολῆς τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ εἰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐπίσημου τιμῆς τοῦ ξένου συναλλάγματος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξοφλήσεως.

8) Ὁφείλεται ἐκ δανείων συνολογηθέντων μέχρι τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης εἰς χρυσόν, χρυσᾷ νομίσματα ἢ εἰς δραχμὰς, ὧν ὅμως τὸ ποσὸν ἀφίεται νὰ προτδιορισθῇ ἐκ τῆς τιμῆς τοῦ χρυσοῦ ἢ τῶν χρυσῶν νομισμάτων, ἀπαλλάσσονται πάσης ἐκ τῶν γεμμένων νόμων συνεπειᾶς, ἐὰν μέχρι καὶ τῆς 30ῆς Ἀπριλίου 1953 δηλώσωσιν εἰς τὸ Κεντρικὸν ἢ τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅπου δὲν ὑπάρχουν τοιαῦτα, εἰς ἐκείνα τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν :

α) Τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ δανειστοῦ.

β) Τὸ ποσοστὸν τοῦ δανείου, τὸν χρόνον τῆς συνάψεως, τὸ ἐπιτόκιον καὶ τὴν προθεσμίαν ἐξοφλήσεως αὐτοῦ.

Οἱ ὡς ἄνω ὀφείλεται ἐξοφλοῦσι νομίμως πάσας τὰς ἐκ τοῦ δανείου ὑποχρεώσεις αὐτῶν ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ εἰς δραχμὰς ἰσοτίμου τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς κλεισίματος τοῦ χρυσοῦ, ἢ τοῦ χρυσοῦ νομίσματος εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν κατὰ τὴν 9ην Ἀπριλίου 1953. Ἐν ἀρνήσει τοῦ δανειστοῦ ἢ ἐξοφλήσεως ἐπέρχεται διὰ τῆς καταθέσεως τῶν δραχμῶν εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

Τῆς ὡς ἄνω ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῶν συνεπειῶν τῶν κειμένων νόμων ἀπολαύουσι καὶ οἱ δανεισταί.

9) Αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου 5422, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τῶν μέχρι καὶ τῆς 26ης Ἀπριλίου 1941 ἐκδοθέντων νόμων συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν πονηκῶν, ὡς καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἀπὸ 12ης Ὀκτωβρίου 1944 μέχρι σήμερον ἐκδοθέντων νόμων περὶ νομισματικῆς διαρρυθμίσεως καὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ, ἐφόσον ἐν ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

10) Δι' ἀποφάσεων Ἐπιτροπῆς συγκροτουμένης ἐκ τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν, Ἐμπορίου, Ἐργασίας καὶ τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐμπορίου, λύεται πᾶν θέμα προκύπτον ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ εἰδικώτερον ἀφορῶν εἰς τὰς τιμὰς, τοὺς μισθοὺς καὶ τὰ ἡμερομίσθια.

11) Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὴν παρούσαν ἀπόφασιν καταργεῖται.

Ἡ παρούσα ἀπόφασις, ἥς ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς 9ης ἐσπερινῆς ὥρας τῆς 9ης Ἀπριλίου 1953, κυρωθῆσεται διὰ νόμου.

Ὁ Πρόεδρος

Τὰ Μέλη

Ἄρθρον 2.

1. Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν ἐν παραγράφῳ 7 τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος κυριμένης ὑπ' ἀριθ. 267 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὀριζομένων ἐπιτρέπεται εἰς τὰς Τραπεζὰς νὰ χορηγῶσι δάνεια συνομολογούσαι ταῦτα με ρήτραν δολλαρίῳ ἢ ἄλλων ξένων νομισμάτων, πλὴν τῶν χρυσῶν τοιούτων, ἐφ' ὅσον ταῦτα παρέχονται ἐπὶ κεφαλαίων τῆς Ἀμερικανικῆς βοήθειας.

2. Ἐκ τῆς παραγράφου 9 τῆς κυρουμένης πράξεως διαγράφεται ἡ φράσις «Ἐφ' ὅσον δὲν ἀναικείται εἰς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης ἀποφάσεως».

Ἄρθρον 3.

Παρατείνεται μέχρι τῆς 31ης Μαΐου 1953 ἡ κατὰ τὴν παράγρ. 8 τῆς ὑπ' ἀριθ. 267 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεων παρ' ἐφειλετῶν ἐκ δανείων συνομολογηθέντων εἰς χρυσόν, χρυσᾶ νομίσματα κλπ.

Ἄρθρον 4.

Δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας, δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δύναται νὰ ἀναστέλλεται ἐξ ὁλοκλήρου ἢ ὡς πρὸς ὠρισμένους κατηγορίας μηχανημάτων καὶ ἐξαρτημάτων ἢ ἐφορευτῶν διατάξεων τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ Ν. 5126' 1932 περὶ περιορισμοῦ εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων».

Ἄρθρον 5.

1. Ἐν τῇ ἀρμοδιότητι τῆς κατὰ τὴν παράγρ. 10 τῆς ὑπ' ἀριθ. 267 πράξεως τοῦ Ὑπουργ. Συμβουλίου πενταμελοῦς ἐξ Ὑπουργῶν Ἐπιτροπῆς περιλαμβάνεται καὶ ἡ λήψις οἰοδότητε οἰκονομικοῦ μέτρου ὅπερ ἤθελε θεωρηθῇ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ὡς συντελεστικὸν τῆς ὁμαλῆς διακυρρώσεως τῶν τιμῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ τῆς ἐν γένει ἀδιαταξάντου ἀναπροσαρμογῆς τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν πρὸς τὴν νέαν τιμὴν τοῦ συναλλάγματος.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Ν. Δ) τος δὲν καταργοῦν οὐδὲ ἀναστέλλουσι τὰς κατὰ τὴν κειμένην ἀγορανομικὴν νομοθεσίαν ἀρμοδιότητας τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐμπορίου καὶ γενικῶς ἀπάσας τὰς δι' εἰδικῶν διατάξεων ἀρμοδιότητας οἰοδότητε Ὑπουργοῦ εἰμὴ μόνον ὅσας ἐνθάδε ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ πενταμελής ἐξ Ὑπουργῶν Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει παρασταμένων τριῶν τοὐλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν τῆς.

2. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς δημοσιεύονται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπ' ἥς ἰσχυρὸν ἢ ὑπ' ἀριθ. 267' 1953 πράξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Μαΐου 1953.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΕΜΜ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ, ΠΑΥΣ. ΑΤΚΟΤΡΕΖΟΣ, Κ. ΙΑΝΝΑΓΙΑΝΝΗΣ, Θ. ΚΑΨΑΛΗΣ, Α. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΗΣ, Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Π. ΣΙΦΝΑΙΟΣ, Σ. ΓΕΩΡΓΙΩΤΗΣ, Σ. ΓΥΛΙΣΤΡΑΣ, Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΤΡΑΣ, Α. ΚΑΡΑΘΟΔΩΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Μαΐου 1953.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Δ. ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ